

L'ARBRE DE LA SAVIESA

Al llarg de l'any 1995 vaig redactar l'estructura del coneixement i el pensament, com es construïa i com funcionava. Com llavors treballava al costat d'un parc, mirava si algun arbre em servia per a il·lustrar l'estructura arbrada dels conceptes. Cap d'ells tenia les tres grans divisions que volia, però una mimosàcia australiana, l'*Albicia procera*, em va semblar prou representativa de l'arbre intrinsec dels conceptes.

Els fulls més externs serien com els conceptes més específics. Cada concepte, com qualsevol full, te una ubicació **pròpia, exacta, inequívoca**.

El "zoom" de la pedagogia –passar de lo divulgatiu i fàcil a lo específic i detallat– seria com guanyar "agilitat" i "destresa" per a aconseguir **viatjar/ navegar** des dels troncs gruixuts i segurs cap als troncs cada vegada més prim, fins als branquillons.

Però això no és tot. Manca el més important: les **relacions**.

Imaginem doncs que tenim una xarxa rústica, gens regular/ homogènia, i que la tirem sobre de l'arbre. Amb això podrem simular les relacions entre els fulls més externs, entre els conceptes més específics. Per a relacionar-los tots, en lloc d'una xarxa superficial ens l'haurem d'imaginar espacial, com **un fregall** que impregna tot l'arbre. Com **una teranyina** per tot l'arbre.

Però una teranyina d'un sol color, perquè només correspon a un sol dels tipus de relacions possibles.

Hem de repetir el procés més d'**un centenar de vegades**, una per a cada tipus de relacions de l'arbre intrinsec de relacions del llenguatge. Tindríem un conjunt atapadíssim de teranyines, una de cada color, jugant amb els 7 colors de l'arc de Sant Martí i les diverses tonalitats i subtonalitats de la "paleta" de colors.

¿Quin seria el "zoom" respecte de les relacions? Doncs anàlogament, anant dels colors bàsics, fàcilment distingibles, cap a tonalitats **cada vegada més fines**. I com fèiem de petits, posant-nos unes ulleres de color per a anular part d'un dibuix, podem **ocultar** les relacions que no ens interessin per a **ressaltar** unes altres.

Així podrem viatjar per l'arbre orientadament, és a dir, **navegar**, però sense perdre'ns, sigui per l'arbre o per les relacions. Un "currículum" correctament establert seria això mateix: un viatge pel coneixement **sense discontinuitats ni salts al buit** com tenen tots els currículums actuals per manca d'un model del coneixement.

Sabent **on som i on volem anar**, ja podem **raonar i pensar correctament**.

Foto: CUC 1995